

DESCOPERIRI PALEOLITICE DIN AŞEZAREA DE LA MITOC (JUD. BOTOŞANI)

Stațiunea paleolitică de la Mitoc — Malul Galben a fost cercetată prin săpături sistematice în anii 1956—1957 de către C. S. Nicolăescu-Plopșor și N. Zaharia. Rezultatele relativ bogate ale acestor săpături au fost publicate în două rapoarte preliminare¹, în care s-au făcut aprecieri de ordin stratigrafic, geomorfologic, precum și cu privire la resturile de paleofaună.

În colectiile Institutului de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” din Iași se află un număr de 528 piese din silex și 3 din gresie, care, datorită faptului că nu ni s-au păstrat profilele stratigrafice pentru întreaga suprafață săpată, au fost clasificate după criterii tipologice și atribuite la trei faze de locuire²: a, musterian și musterian superior; b, musteriano-aurignacian și c, aurignacian. În afară de acestea, a mai fost găsită o lamă microlitică cu marginea retușată abrupt (fig. 4/1), atrăbută gravetianului, precum și cîteva lame neretușate, care ar putea fi încadrate eventual în tardenoisian.

Între straturile arheologice identificate cu ocazia săpăturilor și cele trei etape de locuire determinate tipologic nu s-a putut stabili nici o corelație. Astfel, din profilul publicat rezultă că, stratigrafic, nivelul de locuire aurignaciană începe la — 9,14 m, în timp ce, tipologic, datorită formei terenului, unele piese descoperite la — 5,60 — 6,00 m aparțin musterianului. Mai trebuie amintit aici că nivelul musteriano-aurignacian nu este indicat în profil.

Avind în vedere că din inventarul litic au fost discutate, în cele două rapoarte de săpături, doar piesele care ar putea atesta prezența culturii elactoniene (sau numai a tehnicii de cioplire caracteristică acestei culturi), în cele ce urmează prezentăm materialele care aparțin paleoliticului mijlociu și superior³.

a) *Musterian și musterian superior*. Utilajul litic aparținând musterianului și musterianului superior (tabelul 1) se caracterizează, în primul rînd, prin prezența debitajului Levallois. În această tehnică au fost cioplite așchii (fig. 3/6), așchii lamelare, vîrfuri și chiar lame. Piese de tip Levallois de la Mitoc — Malul Galben au talonul neted, dar și fațetăt convex, întocmai cum au constatat unii cercetători români⁴ și străini⁵ pentru alte stațiuni. Prelucrarea lamelară pare să fi fost totuși precumpănită, deoarece numărul lamelor este destul de mare în comparație cu alte tipuri de piese. Coexistența celor două tehnici — așchială și lamelară — este dovedită prin prezența în cadrul acesuiași complex sau atelier, atât a lamelor, cât și a așchiilor.

După cum rezultă din tabelul 1, lipsesc piesele caracteristice musterianului, cu excepția unui răzuitor macrolitic pe față plană a unei așchii cu talonul fațetat, precum și a unor așchii și lame cu scobituri retușate („encoche”), denticulate sau cu retuze fine.

Săpăturile din așezarea de la Mitoc — Malul Galben aduc noi contribuții la problema așezărilor musteriene în aer liber. În multe stațiuni din paleoliticul mijlociu sunt prezente piesele prelucrate bifacial. În așezarea de care ne ocupăm nu a fost găsită decât o așchie cu ciopliri bifaciale⁶; trebuie menționat însă că, în apropiere, în punctul „Dealul Sărături” au fost descoperite mai multe unelte de acest tip⁷. Bifacialele nu lipsesc nici din marea așezare de la Ripiceni—Izvor (locuirea musteriană⁸). Considerind că grupurile umane care populau aceste așezări foloseau aceeași tehnică de cioplire, s-ar

¹ C. S. Nicolăescu-Plopșor și N. Zaharia, *Raport preliminar asupra cercetărilor paleolitice din anul 1956*, IV, Mitoc, Materiale, V, 1959, p. 34—38; idem, *Cercetările de la Mitoc, Materiale*, VI, 1959, p. 11—23.

² Pentru ajutorul acordat de Al. Păunescu la clasificarea tipologică a unor piese de la Mitoc — Malul Galben îl aducem călduroase mulțumiri.

³ Publicarea acestor materiale se face cu asentimentul prof. N. Zaharia, căruia îl aducem sincere mulțumiri.

⁴ Al. Păunescu, *Evoluția uneltele și armelor de piatră cioplite descoperite pe teritoriul României*, București, 1970, p. 14.

⁵ Fr. Bordes, *Typologie du paléolithique ancien et moyen, memoire nr. 1*, ed. a II-a, Bordeaux, 1961, p. 13—16.

⁶ C. S. Nicolăescu-Plopșor și N. Zaharia, *op. cit.*, p. 38.

⁷ *Ibidem*, p. 36, pl. VII/4—7.

⁸ Al. Păunescu, *Sur la succession des habitats paléolithiques et postpaléolithiques de Ripiceni-Izvor, Dacia*, N. S., IX, 1965, p. 9—20, fig. 7/1—2; 8/1—3; 9/1—4; idem, *Evoluția uneltele...*, p. 15.

putea admite că și musterienii de la Malul Galben au cunoscut prelucrarea bifacială; lipsa deocamdată a acestor tipuri de piese în așezarea de la Mitoc s-ar putea datora caracterului restrâns al săpăturilor.

Din informațiile prof. N. Zaharia rezultă că în stratul musterian au fost identificate mai multe ateliere de cioplire, în cuprinsul cărora s-au găsit nuclee, așchii, lame, precum și foarte multe deșeuri

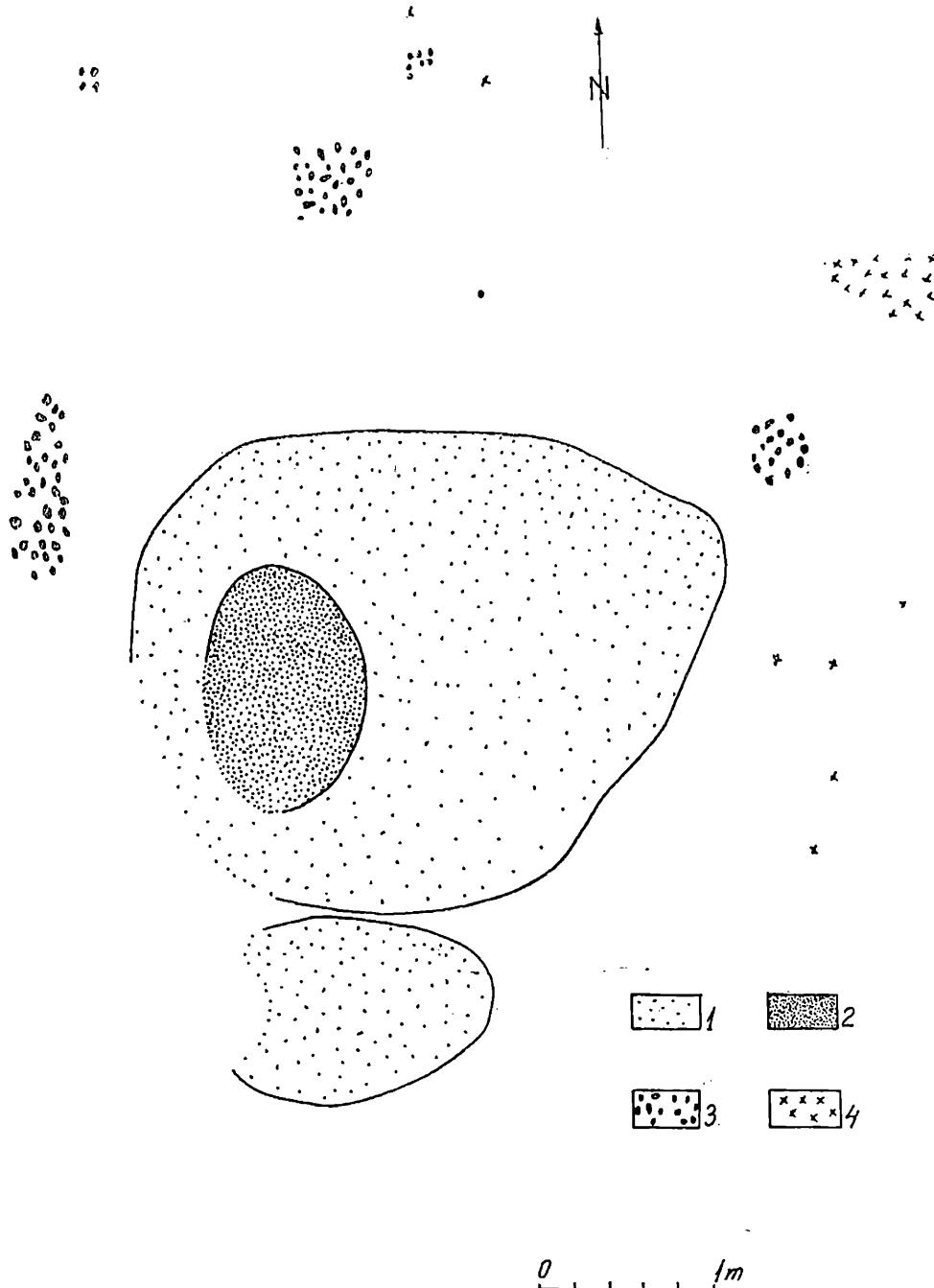

Fig. 1. — Planul vetrui musteriei (după N. Zaharia): 1, împreășteri de cărbune și cenușă; 2, vatra propriu-zisă; 3, fragmente de cărbuni; 4, piese de silicat.

de prelucrare. Astfel, în atelierul descoperit la -6,80 m s-au găsit 26 piese tipice, între care amintim 4 nuclee prismatice sau evasiprismatice, pe care se păstrează negativele desprinderilor anterioare, 4 așchii Levallois, precum și așchii obișnuite și lame neretușate. Atelierul de la -7,35 m cuprindea 22 piese tipice între care 4 nuclee întregi sau fragmentare, 5 așchii și o lamă tip Levallois, așchii

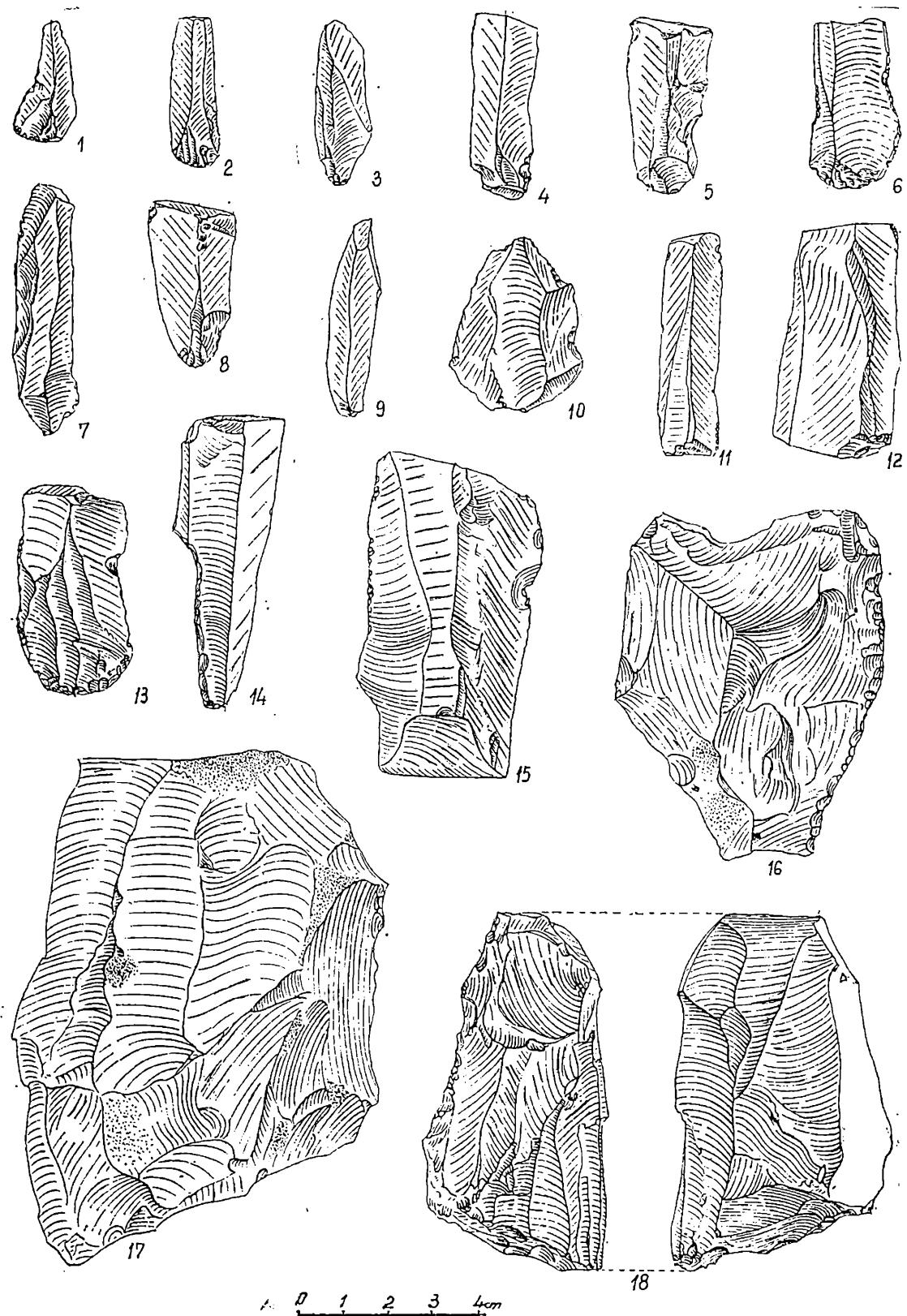

Fig. 2. — Musteriano-aurignacian : 1—15, lame ; 16, așchie ; 17, 18, nuclee.

și lame neretușate. Astfel de complexe au apărut și la -12,15 m, -11,10 m etc.; la -6,75 m a fost descoperită o piatră de calcar folosită probabil drept nicovală. Ateliere de prelucrare și pietre de calcar folosite drept nicovală au fost identificate și la Ripiceni – Izvor⁹.

La Mitoc – Malul Galben au fost descoperite și dovezi privind folosirea focului. Cele mai vechi urme de acest fel au fost observate la -12,15 m, unde s-au găsit resturile unei vetre de foc¹⁰ pentru ca în straturile de la -7,75 și -8,75 m să fie dezvelite vetre întregi (fig. 1), în jurul căror se aflau destul de multe piese de silex.

Vetre de foc atribuite musterianului au mai fost semnalate și la Ripiceni – Izvor¹¹, Ohaba – Ponor¹², Remetea – Someș II (nivelul I)¹³ și Nandru – Peștera Curată¹⁴. Se observă deci că, în musterian, vetrele apar atât în așezări în aer liber, cât și în acelele situate în peșteri. Așezări în aer liber cu vetre de foc au fost descoperite în Kuban, la Ilskaia¹⁵; dintre așezările cu vetre, din peșteri, menționăm pe acelea de la Vaternica, lângă Zagreb¹⁶.

b) *Musteriano-aurignacian*. Din etapa de locuire musteriano-aurignaciană se păstrează un număr de 75 de piese (tabelul 2). Cea mai numeroasă categorie o reprezintă lamele neretușate. Printre uneltele finite menționăm o lamă macrolitică fragmentară cu vîrful rotunjit și retușat cu retuze solzoase (fig. 3/5), un burin de unghi pe spărtură (fig. 4/4), precum și o așchie lamelară masivă cu retuze fine oblice pe latura stîngă (fig. 4/7). În acest nivel a fost dezvelit și un atelier de cioplire cu nuclee, așchii și lame (fig. 2). Piese de caracter musteriano-aurignacian au fost semnalate și cu prilejul săpăturilor, în a doua taluzare de la Mitoc – Malul Galben¹⁷.

c) *Aurignacian*. Perioada de locuire aurignaciană este mai bine reprezentată din punct de vedere al utilizajului litic. Așa cum se observă din tabelul 3, au fost descoperite 290 de unelte, marea majoritate fiind reprezentată de lame neretușate. Principalele tipuri de piese sunt: nuclee, unele prismatice, cu două planuri de lovire (fig. 3/1); străpungătoare, unele pe așchie de decorticare (fig. 4/2); burine de tip median, pe așchie masivă (fig. 4/3) sau pe așchie a cărei suprafață dorsală este ocupată de cortex (fig. 3/4); burin dublu median pe lamă macrolitică (fig. 3/9) sau de unghi pe spărtură (fig. 4/5); gratoare, dintre care unele cu partea activă convexă (fig. 3/7,8), pe lamă sau de tip dublu pe așchie lamelară masivă, cu partea activă convexă și capătul opus cu început de retușare, nefiind însă folosit ca gratoar dublu datorită fracturii (fig. 4/6); lamă de decorticare cu fine retuze pe latura stîngă, în capăt trunchiată și fin denticulată (fig. 3/2); lamă macrolitică cu retuze oblice pe o porțiune a laturii stîngi, în rest cu retuze fine și cu o scobitură retușată (fig. 3/3); lame cu retuze tipice aurignaciene, cu „encoche” sau denticulate, o lamă mijlocie fragmentară din gresie cu granulație foarte fină, așchii retușate, cu „encoche” și denticulate, precum și o lamă, un vîrf și două așchii de tip Levallois. Prezența acestor din urmă tipuri de unelte indică persistența tehnicii Levallois în aurignacian. De altfel, așa cum se vede pe profilul publicat de autorii săpăturilor¹⁸, locuirea aurignaciană de la Mitoc – Malul Galben suprapune direct pe cea musteriană, situație rar întîlnită în așezările paleolitice cu mai multe niveluri de locuire de pe teritoriul țării noastre. Această situație ar putea indica o continuitate de locuire între musterian și aurignacian, iar cele trei straturi sterile din punct de vedere arheologic din paleoliticul superior ar putea evidenția patru niveluri (etape) de locuire aurignaciană, fapt care, tipologic, nu a putut fi surprins în cadrul materialului litic.

Din însemnările făcute în timpul săpăturilor, rezultă că și în nivelurile de locuire aurignaciană au fost identificate vetre și complexe de cioplire. Astfel, se poate menționa vatra de la -5,80 m, cu o grosime de circa 0,30 m, în apropierea căreia au fost observate cîteva ateliere cu nuclee, așchii și mai puține unelte tipice. În jurul vetreriei au fost dezvelite trei pietre de calcar de dimensiuni cuprinse între 14 – 20 cm. Aceste pietre înconjurau vatra propriu-zisă, dar nu o căptușeau cum s-a observat în alte stațiuni paleolitice¹⁹, deoarece resturi de cenușă și cărbuni s-au răspândit și în afara ei. Menționăm că vetrele din așezarea musteriană Ilskaia din Cuban erau, de asemenea, înconjurate cu pietre²⁰.

⁹ Idem, *op. cit.*, *Dacia*, N. S., IX, 1965, p. 8.

¹⁰ C. S. Nicolăescu-Plopșor și N. Zaharia, *op. cit.*, p. 15–16.

¹¹ Al. Păunescu, *op. cit.*, p. 10, fig. 4.

¹² M. Bitiri, *Vetrele paleolitice în România*, SCIV, XII, 1961, 1, p. 9; C. S. Nicolăescu-Plopșor și colaboratorii, *Șantierul arheologic Cerna-Olt*, SCIV, VI, 1955, 1–2, p. 133; idem, *Șantierul arheologic Ohaba-Ponor*, *Materiale*, III, 1957, p. 42–44.

¹³ M. Bitiri, *Paleoliticul în Tara Oașului*, București, 1972, p. 43.

¹⁴ C. S. Nicolăescu-Plopșor și colaboratorii, *Șantierul arheologic Nandru*, *Materiale*, III, 1957, p. 34; C. S. Nico-

lăescu-Plopșor și Al. Păunescu, *Raport preliminar asupra cercetărilor paleolitice din anul 1956*, II, Nandru, *Materiale*, V, 1959, p. 22.

¹⁵ P. P. Efimenco, *Pervobytnoe obščestvo*, Kiev, 1953, p. 204–208.

¹⁶ M. Malez, *Das Paläolithikum der Vaternicahöhle und der Bärenkult*, Quartär, 10/11, 1958–1959 (după M. Bitiri, *op. cit.*, SCIV, XII, 1961, 1, p. 9).

¹⁷ C. S. Nicolăescu-Plopșor și N. Zaharia, *op. cit.*, *Materiale*, V, 1959, p. 36.

¹⁸ Idem, *op. cit.*, *Materiale*, VI, 1959, p. 18.

¹⁹ M. Bitiri, *op. cit.*, SCIV, XII, 1961, 1, p. 10–14.

²⁰ P. P. Efimenco, *op. cit.*, p. 204–208.

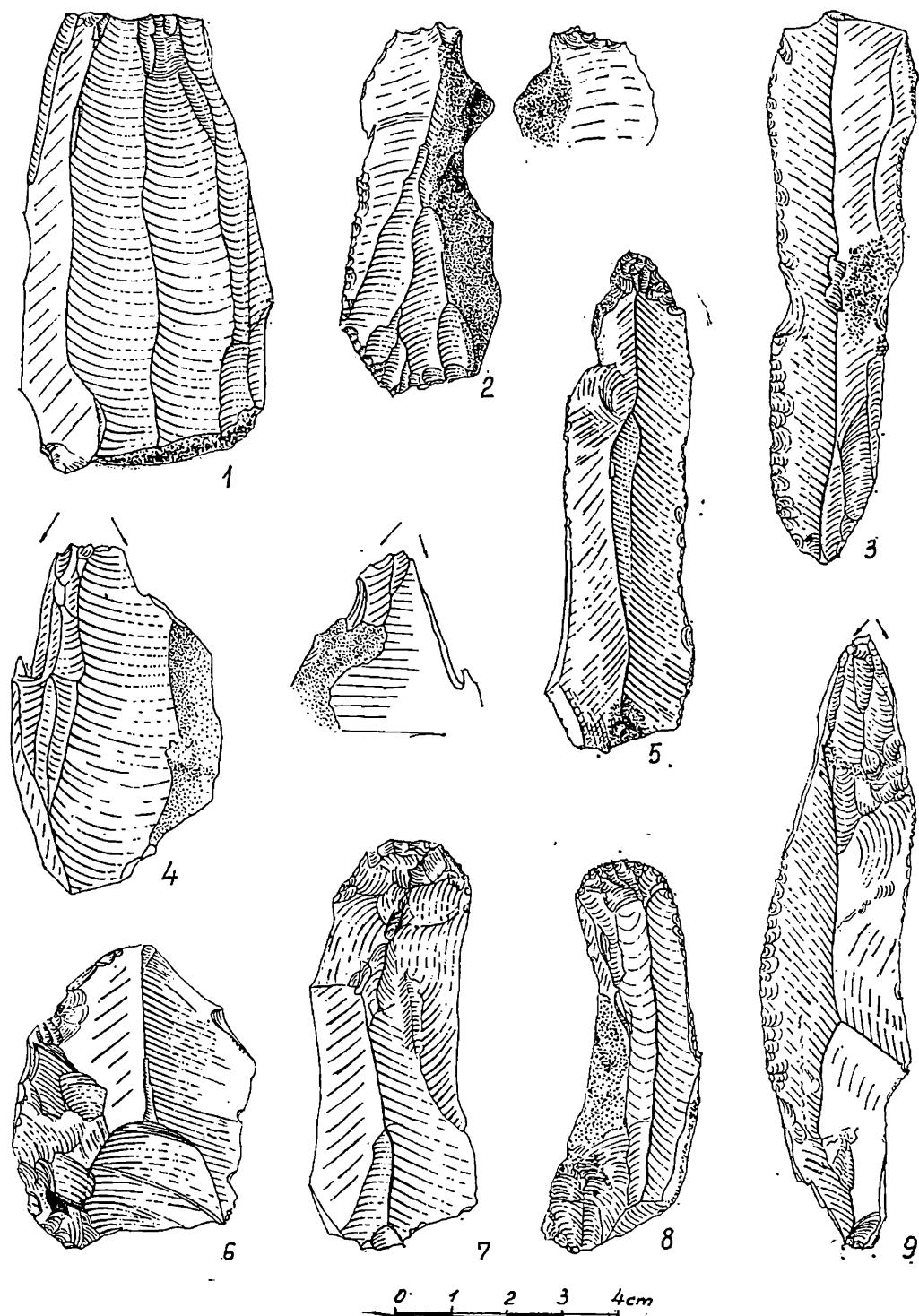

Fig. 3. — Unelte de silex din musterian (6), musteriano-aurignacian (5) și aurignacian (1–4, 7–9):
1, nucleu; 2, lamă cu retuze fine, în capăt denticulată; 3, lamă retușată și cu „encoche”; 4, burin median;
5, lamă cu retuze solzoase în vîrf; 6, așchie Levallois; 7, 8, gratoare convexe; 9, burin dublu median.

Locuiri aurignaciene cu vetre de foc s-au mai semnalat la Ripiceni — Izvor²¹, Călinești II²², Giurgiu²³, Ohaba — Ponor²⁴, Baia de Fier²⁵ precum și în așezările de terasă de la Ceahlău²⁶.

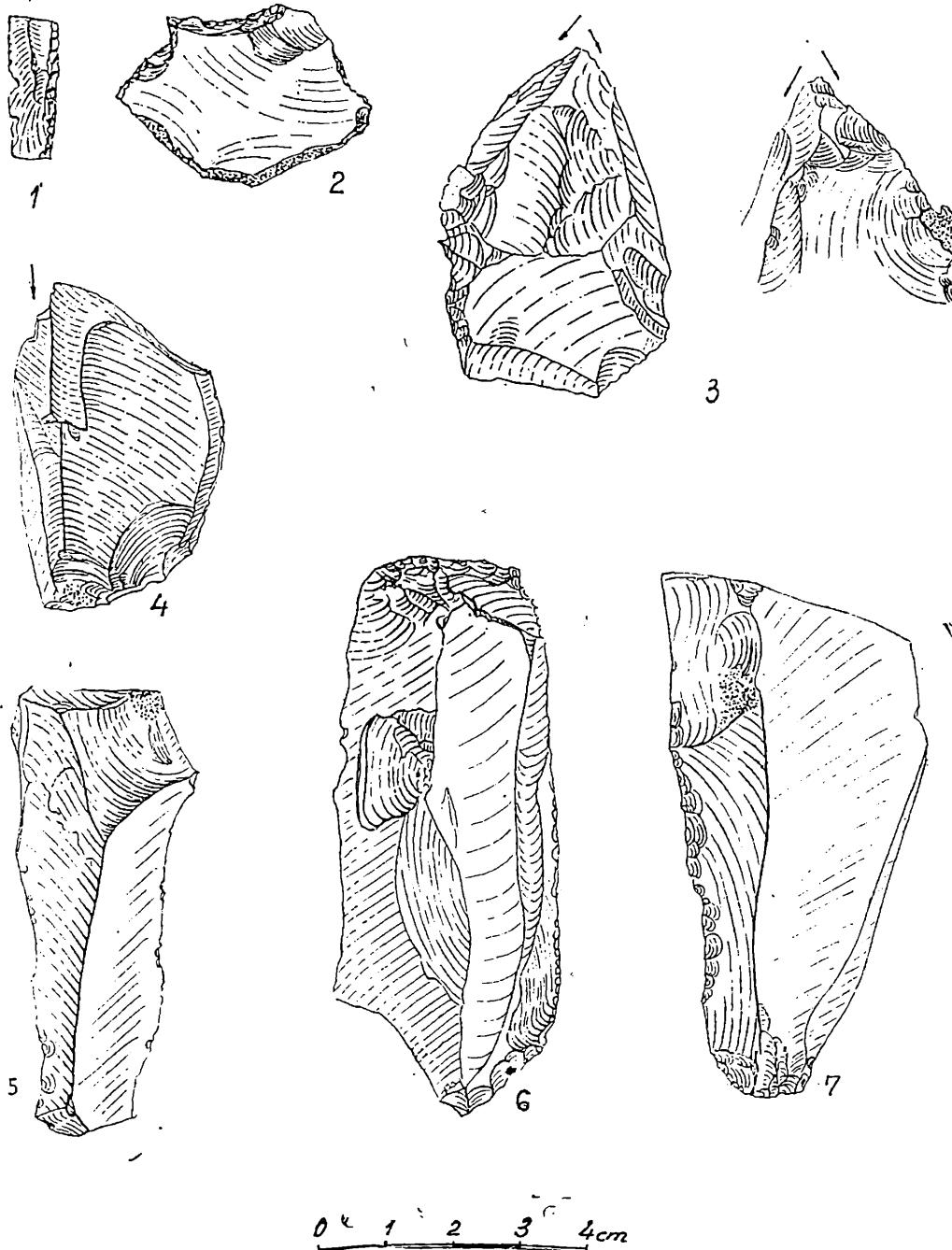

Fig. 4. — Uinelte de silex din musteriano-aurignacian (4, 7), aurignacian (2, 3, 5, 6) și gravetian (1): 1, lamă microlitică cu marginea retușată abrupt; 2, străpungător pe așchie; 3, burin median; 4—5, burine de unghi pe spărtură; 6, gratoar dublu convex; 7, așchie lamelară cu retuze pe latura stingă.

²¹ Al. Păunescu, *op. cit.*, p. 20.

²² M. Bitiri, *Palcoliticul...*, p. 49.

²³ C. S. Nicolăescu-Plopșor, Eugen Comșa, Gh. Rădulescu și M. Ionescu, *Paleoliticul de la Giurgiu. Așezarea de la Malul Roșu*, SCIV, VII, 1956, 3—4, p. 230; Al. Păunescu, M. Ionescu, Gh. Rădulescu, *Săpăturile din imprejurimile orașului Giurgiu*, Materiale, VIII, 1962, p. 131.

²⁴ C. S. Nicolăescu-Plopșor și colaboratorii, *op. cit.*, Materiale, III, 1957, p. 46.

²⁵ Idem, *Șantierul arheologic Baia de Fier*, Materiale, III, 1957, p. 16.

²⁶ Idem, *Șantierul arheologic Bicaz*, Materiale, VII, 1961, p. 38; C. S. Nicolăescu-Plopșor și M. Petrescu-Dimboviță, *Principalele rezultate ale cercetărilor arheologice de la Bicaz*, Materiale, V, 1959, p. 48.

Dintre atelierele de cioplire de la Mitoc — Malul Galben menționăm pe acela de la —5,35 m, unde s-au găsit 74 lame, așchii lamelare și așchii neretușate, două fragmente de nuclee prismatice, trei burine de tip median, 12 piese cu retuze de folosire, cu „encoche” sau denticulate; o așchie Levallois cu talonul lis și numeroase deșeuri de prelucrare, bulgări cu urme de cioplire, așchii de decorticare etc. Prezența așchiei de tip Levallois între unelte cu caracteristici tehnico-tipologice sigur aurignaciene atestă continuarea debitajului Levallois și într-o anumită etapă a paleoliticului superior.

Pe baza unei piese microlitice din silex cu o margine retușată abrupt, precum și a lamelor neretușate (între care două din gresie), s-ar părea că așezarea de la Mitoc — Malul Galben a fost locuită și în gravettian și eventual și în tardenoisian. Deoarece condițiile de găsire ale acestor piese nu sunt clare, numai cercetările viitoare vor putea confirma dacă în stațiunea menționată există niveluri de locuire postaurignaciene.

Descoperirile paleolitice de la Mitoc — Malul Galben aduc noi date referitoare la studierea paleoliticului de terasă de pe teritoriul României, mai ales cu privire la unele aspecte în legătură cu viața și ocupațiile purtătorilor culturilor paleolitice. Astfel, cele 12 straturi de cultură existente aici atestă o locuire intensă a stațiunii în paleoliticul mijlociu și superior. În acest sens, descoperirea vetrei cu o grosime de 0,30 m în unul din nivelurile aparținând aurignacianului constituie o dovedă în plus pentru o locuire de lungă durată în etapa respectivă. Pe de altă parte, piesele din gresie, de caracter

Tabelul 1
Musterian și musterișan superior

Nr. crt.	Tipuri de piese	Nr. de piese	%
1	Lame retușate (cu retuze fine oblice)	1	0,66
2	Așchii cu scobitură retușată („encoche”)	1	0,66
3	Așchii denticulate	1	0,66
4	Așchii Levallois, dintre care 7 atipice, 2 non Levallois	26	17,34
5	Așchii lamelare: 2 cu retuze de folosire; 9 neretușate, dintre care una cu creastă; 1 nucleiformă; 2 Levallois	14	9,34
6	Așchii neretușate (dintre care 4 nucleiforme)	21	14,00
7	Lame neretușate: 23 microlitice, 39 mijlocii, 3 macrolitice	65	43,34
8	Vîrfuri musteriene	1	0,66
9	Vîrfuri Levallois	2	1,34
10	Lame Levallois (una non Levallois)	4	2,67
11	Nuclee: 1 prismatice; 5 oarecum prismatice; 6 informe; 1 relativ conic	13	8,67
12	Răzuitoare	1	0,66
Total		150	100,00

Tabelul 2
Musteriano-aurignacian

Nr. crt.	Tipuri de piese	Nr. de piese	%
1	Lame retușate (cu retuze solzoase în vîrf)	1	1,33
2	Lame cu scobitură retușată („encoche”)	1	1,33
3	Burine (de unghi pe spărtură)	1	1,33

4	Lame neretușate: 12 microlitice; 36 mijlocii; 2 macrolitice; 4 cu creastă	54	72,01
5	Așchii lamelare neretușate	10	13,33
6	Așchii neretușate	6	8,01
7	Nuclee: 1 conic și 1 oarecum prismatice	2	2,66
Total		75	100,00

Tabelul 3

Aurignacian

Nr. crt.	Tipuri de piese	Nr. de piese	%
1	Lame retușate: 4 cu retuze aurignaciene, 3 cu retuze de folosire	7	2,42
2	Lame cu scobitură retușată („encoche”)	8	2,75
3	Lame denticulate	8	2,75
4	Așchii lamelare fin retușate și cu „encoche”	4	1,38
5	Așchii retușate: 2 cu retuze inverse, 3 fin retușate și 3 cu „encoche”	8	2,75
6	Așchii denticulate	2	0,69
7	Gratoare convexe: 3 simple și 1 dublu	4	1,38
8	Burine de tip simplu median (4), dublu median (1) și de unghi pe spărtură (1)	6	2,06
9	Străpungătoare pe așchii	2	0,69
10	Lame neretușate: 42 microlitice, 118 mijlocii, 9 macrolitice și 10 cu creastă	189	65,17
11	Așchii lamelare neretușate	12	4,13
12	Așchii neretușate (4 nucleiforme)	21	7,24
13	Vîrfuri pe așchie	1	0,34
14	Nuclee (4 atipice, 10 prismatice)	14	4,87
15	Piese de tip Levallois: 2 așchii, 1 lamă, 1 vîrf	4	1,38
Total		290	100,00

aurignacian și tardenoisian, pot indica existența unor relații reciproce de schimb cu grupelor umane care populau terasele Bistriței, sau eventuale pendulări între cele două zone, fapt atestat și de prezența silexului de Prut în unele etape ale aurignacianului de la Ceahlău.

V. CHIRICA

DÉCOUVERTES PALÉOLITHIQUES DE L'ÉTABLISSEMENT DE MITOC (DÉP. DE BOTOȘANI)

RÉSUMÉ

Les fouilles archéologiques effectuées par C. S. Nicolăescu-Plopșor et N. Zaharia dans l'établissement paléolithique de Mitoc — Malul Galben (dép. de Botoșani) ont mis au jour un riche matériel lithique de caractère moustérien, moustéro-aurignacien et aurignacien. Parmi les principaux types d'outils, mentionnons les pièces de type Levallois, caractéristiques du paléolithique moyen, mais qui apparaissent aussi dans les complexes pour la taille du silex appartenant au paléolithique supérieur, ainsi que les grattoirs convexes, les burins du type médian ou d'angle sur cassure, les lames ou éclats à retouches, avec encoche ou denticules, etc. Les foyers et les ateliers de taille découverts dans quelques-uns des douze niveaux archéologiques établis stratigraphiquement sont des témoignages sûrs de l'habitat des hommes paléolithiques. Dans les couches inférieures situées près de la base de la terrasse, on a trouvé aussi des éclats en état naturel avec traces de taille dans la technique clactonienne.

Quelques-unes des pièces en grès, découvertes dans cet établissement, pourraient indiquer des relations d'échange avec les groupes humains qui habitaient les terrasses de la vallée de la Bistrița, où, à certaines étapes du paléolithique supérieur, le silex du Prut se trouve en abondance.

Les fouilles de l'établissement de Mitoc — Malul Galben fournissent donc de nouvelles données sur le paléolithique de terrasse et les relations d'échange avec les établissements des zones avoisinantes.

LÉGENDE DES FIGURES

Fig. 1. — Plan du foyer moustérien (d'après N. Zaharia); 1, traces de cendre et de charbons; 2, foyer proprement dit; 3, fragments des charbons; 4, pièces de silex.

Fig. 2. — Moustéro-Aurignacien: 1—15 lames; 16 éclats; 17, 18 nucléus.

Fig. 3. — Outils de silex du Moustérien (6), Moustéro-Aurignacien (5) et Aurignacien (1—4, 7—9): 1, nucléus; 2, lame à retouches fines et au bout denticulé; 3, lame retouchée à encoche; 4, burin médian; 5, lame à retouches écaillées sur le bout; 6, éclat Levallois; 7—8, grattoirs convexes; 9, burin double médian.

Fig. 4. — Outils de silex du Moustéro-Aurignacien (4, 7), Aurignacien (2, 3, 5, 6) et Gravettien (1): 1, lame microlithique à bord abattu; 2, pergoir sur éclat; 3, burin médian; 4—5, burins d'angle sur cassure; 6, grattoir double convexe; 7, éclat lamellaire à retouches sur le bord gauche.